

מ"ת 12793/11/16 - מדינת ישראל נגד מחמד אזברגה

בית משפט השלום בפתח תקווה

מ"ת 12793-11-16 מדינת ישראל נ' אזברגה (עציר)
תיק חיצוני: 446159/2016

בפני	כבוד השופטת אתי כרייף
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	מחמד אזברגה (עציר)

החלטה

1. מדובר בבקשה בהתאם לסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי, (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו 1996- (להלן: "חוק המעצרים") בקשה אשר הוגשה בנפרד בעניינו של משיב זה, בגין אירוע מיום 15/10/16 המוכר לי בעניינים של שני משיבים אחרים לגביהם ניתנה החלטת שחרור על ידי ביום 6.11.16 במ"ת 30539-10-16, שעה שהמשיב לא אותר.

2. כתב האישום תוקן, והוא מונה כעת ארבעה נאשמים ובהם נאשם 4 שהנו המשיב. אסקור בקצרה את המיוחס לנאשמים:

לנאשם 1, (שאדי), מייחס כתב האישום עבירות נהיגה פוחזת של רכב, תקיפה סתם, חבלה במזיד ברכב, נהיגה כשברמזור אור אדום בצומת.

לנאשם 2, (איאד), מייחס כתב האישום עבירה של חבלה במזיד ברכב. בצד כתב האישום לא הוגשה בקשת מעצר.

לנאשם 3, (סלים), מייחס כתב האישום עבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש.

לנאשם 4, (מחמד), מייחס כתב האישום עבירות נהיגה פוחזת של רכב, נהיגה כשברמזור אור אדום בצומת, תקיפה סתם וחבלה במזיד ברכב.

בין הנאשם 1, שאדי, ובין חסן אבו מרזוק (להלן: "המתלונן") סכסוך על רקע מאבקי שליטה על קווי הסעות באזור המרכז.

בתאריך 15/10/16 סמוך לשעה 14:00, הוריד המתלונן נוסעים מרכבו מסוג מיניבוס -מרצדס (להלן: "המרצדס") ויצא בנסיעה לכוון טייבה.

אותה עת, נהג הנאשם 1 ברכבו מסוג פורד טרנזיט (להלן: "הפורד") והבחין במתלונן בכביש איילון לכוון צפון. לצד הנאשם 1 ישב נאשם 2, איאד.

או אז, החל הנאשם 1 לנסוע במהירות אחר המתלונן תוך שהוא מסמן לו לעצור, עובר מנתיב לנתיב ומנגח את רכבו של המתלונן, בולם בחזקה ומזגזג בין הנתיבים. במקביל, השליך הנאשם 2 -איאד, קרש מחלון רכבו של הנאשם 1, אשר ניפץ את חלון רכבו של המתלונן. בהמשך משנחסם רכבו של המתלונן ירדו שלשת הנאשמים לכוון המתלוננים כשבידי נאשם 1 מטף כיבוי ובידי הנאשמים 2, 3 מוטות. או אז תקף נאשם 3, סלים, את המתלונן פואד באמצעות המוט וגרם לו לחבלה של ממש בדמות נפיחות במרפק ימין והנאשם 1 ריסס את המתלונן ואחרים במקום באמצעות מטף הכיבוי.

מיד ובסמוך לכך, הגיע למקום הנאשם 4, כשהוא נוהג ברכב טויוטה, יורד ממנו בעודו אוחז בצינור ברזל ובאמצעותו ניפץ את שמשת המרצדס של המתלונן.

מיד ובסמוך לכך, נסע ברוורס וניסה לדרוס את המתלונן והאחרים ואף פגע במתלונן סאלח אזברגה והפילו ארצה. מיד לאחר מכן חצה את הצומת באור אדום, נסע בפראות ובמהירות, עלה על אי תנועה ונמלט מהמקום.

באותן נסיבות הנאשם 1 שב אל רכבו ונסע מהמקום תוך חציית אור אדום.

טענות הצדדים:

4. המבקשת עותרת למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו בצינה נטען כי קיימות ראיות טובות לכאורה להוכחת האשמה המיוחסת למשיב אשר בין היתר כוללות את עדויות השוטרים, דו"חות השוטרים, עדות המתלונן סאלח ביחס לנסיון הדריסה, עדות המתלונן חסן ביחס לניפוץ החלון, עדויות

מעורבים אשר זיהו את המשיב בסרטון , תמונות הרכב שניזוק גרסה שקרית של המשיב אשר לא עלתה בקנה אחד עם טענת האליבי שלו ונתונים סיגנטיים בדבר הימצאותו במקום האירוע. ביחס לעילות המעצר הודגשה מסוכנותו כלפיהמתלון וכלפי המשתמשים בדרכים וכן החשש מפני הטרדת עדים או שיבוש הליכי המשפט.

עוד הובהר כי לחובתו הרשעה אחת בגין עבירה של גניבה ופריצה לרכב בגינה הוטלו על המשיב צו מבחן , מאסר על תנאי וקנס כספי .

לבקשתי, צורף לעיוני גם גיליון הרשעותיו התעבורתי.

הגם שב"כ המשיב פתח טיעוניו במישור הלכאורי, לאור היכרותי את חומר החקירה והערותיי במהלך הדיון , התמקד בכרסום מסויים בראיות כמפורט בטענותיו ובעיקר בהיעדר ראיות ככל שנוגע לעבירת ניפוץ שמשות רכב.

אשר לעילה נטען על ידו בין היתר, כי כתב האישום מייחס למשיב עבירה של נהיגה פוחזת ברכב ולא של סיכון דרכים ומכאן פוחתת גם המסוכנות. ב"כ המשיב הפנה לעניין זה למזכר שנערך ע"י הפרקליטות לאחר שפרקליט צפה בסרטון ועיין בחומר החקירה ומצא כי אין מקום לייחס למשיב עבירה עבירה של סיכון דרכים שחומרתה והענישה בצידה גבוהה וחמורה מזו שיוחסה לו.

נטען בנוסף כי רק במקרים חריגים מאוד יורה בית משפט על מעצר עד תום הליכים בתיק שעיקר חומרתו עבירות תעבורה, כאשר בגין עבירות זהות שיוחסו למשיב אחר בפרשה , שאדי, הורה בית המשפט על שחרורו כאשר חלקו של אותו שאדי משמעותי יותר וכך גם עברו הפלילי.

כן צוין כי ביחס למעורבים נוספים בפרשה, בני משפחה אחת כולם, נקטה המאשימה באפליה שעה שהסכימה לשחרורם המוחלט של מעורבים נוספים שחלקם היה פעיל ודומיננטי לא פחות .

5. מבוקש למעשה להורות על שחרורו בתנאים מגבילים של מעצר בית מלא בבית הוריו ולחילופין מחוץ לשכונה בה מתגוררים המעורבים כולם בקלאנסווה או בלוד .

דין והכרעה:

6. בבוא בית המשפט להכריע בבקשת מעצר עד תום ההליכים, עליו לבחון את שאלת קיום ראיות לכאורה, עילת מעצר וחלופת מעצר.

בית-המשפט הבחון את קיומן של ראיות לכאורה לשם גיבושה של עילת מעצר, אינו נדרש, אלא לבחון האם די בראיות אשר הובאו בפניו, באם תוכנה במהלך המשפט, כדי להוכיח את אשמת המשיב מעבר לכל ספק סביר (ראה: בש"פ 8087/95 שלמה זאדה נ' מדינת ישראל)

"על מנת לכרסם כרסום של ממש בפוטנציאל הראייתי הגלום בראיות

בשלב הלכאורי, אין די בהצבעה על סתירות בדברי העדים, אלא יש להראות

כי הסתירות גלויות על פניהן, וכי הן מקעקעות את הגרסה באופן שלא

יאפשר ליתן בה כל אומן ויציגה כמשוללת יסוד (בש"פ 385/11 ציון נ' מדינת

ישראל, בש"פ 9376/09 פלוני נ' מדינת ישראל, בש"פ 352/11 ארז איאסי ברי

נ' מדינת ישראל)

7. בענייננו, ב"כ המשיב טען לחולשתן של הראיות בעניינו של המשיב בעיקר ביחס לניפוץ שמשת רכבו של המתלונן.

8. די לי בשלב זה בעדות המתלונן ביחס לתיאור השתלשלות העניינים החל מירידת המשיב מהרכב, תוך אחיזת צינור ברזל ושבירתו את השמשה הקדמית של רכב המתלונן באמצעות הצינור. לציין כי קיימת היכרות וכי הנזק לרכב מתועד. לכך נוספת הכחשתו הסתמית את האירוע כולו לרבות והימצאותו במקום, זאת בניגוד מוחלט לעדויות מעורבים אחרים באירוע, הגם שחלק מהם נשאו את השם "חמודי" ולא "מוחמד" כפי שטען בא כוחו של המשיב, אלא שמובהר בעדויות המעורבים כי כך מכונה המשיב (ראה למשל עדותו של סאלח מיום 18/10/16 ע.2. ש. 22) אציין כי גם המשיב עצמו מאשר שכך הוא נקרא בפי חלק מהאנשים (ראה חקירתו מיום 30/10/16 ע.7. ש. 195). גם המשך החקירה ובה שמירתו על זכות השתיקה יש בה כדי לחזק את ראיות המאשימה כנגדו הגם שזו זכותו (ראה למשל בש"פ 7216/05, 1171/04).

ביחס לנהיגה הפרועה והמסוכנת ברורס קיימות ראיות לכאורה למכביר ואכן לא נטען כי כאלה אין בנמצא. יודגש כי די לי בסרטון המצורף ובעדויות המתלוננים והמעורבים בתיק כדי לעמוד על עוצמת מסוכנותו.

9. נוכח מכלול המארג שהוצג לעיל, אני קובעת איפוא כי מצטיירת תמונה ברורה ולפיה קיימות ראיות טובות לכאורה בידי המאשימה ביחס למיוחס למשיב בכתב האישום.

10. ביחס לעילת המעצר - סבורה אני כי מסוכנות המשיב מוצאת ביטוי בחומרת העבירות המיוחסות לו, ובפרט למקרא עובדות כתב האישום.

אכן בנמצא חוסר ההלימה בין המיוחס לו בהוראות החיקוק ובין העובדות, אך אין בכך, בשלב הלכאורי, כדי להפחית מהמסוכנות הנלמדת ממעשיו.

יחד עם זאת, בשים לב לכך שהוראות חיקוק זהות יוחסו לשאדי ששוחרר למעצר בית מלא, בשים לב לעברו הפלילי של המשיב שאינו מכביד, לרבות עברו התעבורתי, העובדה שלא ריצה מאסרים, חלקם של אחרים המעורבים בפרשה לרבות כאלה ששוחררו ללא כל תנאי (ראה למשל עניינו של איאד אזברגה חרף המיוחס לו ועברו המכביד).

11. כידוע, אפליה לבדה אינה טענה מכרעת לשחרור אלא שיקול אחד מיני נוספים והכל בהתאם למידת חריפותה (בש"פ 7148/12).

12. באיזון שבין אלה ובין הקושי לאתרו בשים לב לגרסתו התמוהה שלא עמדה בקנה אחד עם הראיות בחומר החקירה, בשים לב לחלקו ולעובדות האירוע המחמירות בעניינו, ולאור מחויבותו של בית המשפט לבחון האם ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופה שפגיעתה בחירות המשיב פחותה, כאשר חלקה הארי של מסוכנותו הנה עבירות התעבורה, עבירות אשר ההלכה הפסוקה בצידן קבעה כי על פי רוב, ניתן להפיג את המסוכנות של מי שמואשם בהן באמצעות חלופה ואך לעיתים רחוקות יורה בית המשפט על מעצר עד תום ההליכים (ראה בש"פ 2465/05, 10201/01 7352/04), מוצאת אני כי ניתן להורות על שחרורו בתנאים מגבילים לאחר שאבחן את המפקחים המוצעים מחוץ לשכונה בה נמצאים מעורבים נוספים חרף הסכם הסולחה בין הצדדים.

13. יוער כי נוכח החומרה שבמעשיו ובקושי לאתרו בשים לב לגרסתו התמוהה ביחס למקום הימצאותו אשר לא היה בה כדי להפריך מכלול ראיות אחרות בחומר החקירה עליהן עמדת, אינו מוצאת להשוות בין תנאי שחרורו לאחרים בפרשה אשר שוחררו לאותה שכונה.

כבר ציינתי בענייניו של שאדי כאמור כי עקרון השוויון בין נאשמים מקבל ביטוי בפסקי דין רבים כאשר הכלל הינו :

"אכן, עיקרון השוויון של נאשמים בפני הדין והאיסור להפלות ביניהם, מקום שאין בנמצא הבדלים של ממש, עקרונות מוכרים וחשובים הם והשמירה עליהם חיונית מטעמי צדק והגינות לקיומו של הליך פלילי תקין (ראו: בש"פ 345,650/89 מסיקה וגלאם נ' מדינת ישראל, בש"פ 433/89 בומשטיין נ' מדינת ישראל, בש"פ 361/83 אלמלם נ' מדינת ישראל). יחד עם זאת, מקום שבו ניתן למצוא הבדלים בין הנאשמים, בעוצמת הראיות לכאורה הקיימת לגבי כל אחד מהם, בסוג האישומים המיוחס להם או ביכולתו של כל אחד מהם להפריך את המסוכנות הראשונית המיוחסת לו, בשל נתונים אינדיווידואליים שונים, כי אז קמה הצדקה להבחין בין הנאשמים ואין מקום להחיל את עיקרון השוויון לגביהם".

חקירת הדודים :

הגב' אזברגה זינב ת.ז. 30780852 לאחר שהוזהרה כחוק:

אני אשת דודו, אנחנו מתגוררים בלוד, אני מוכנה שהוא שיהיה אצלי במעצר בית כל יום וכל היום. אני והבן שלי נשמור עליו. אני מבינה שאם לא יעמוד בתנאים אני אתקשר למשטרה.

משיבה לשאלות התובע:

אני לא עובדת. אני מבינה שהתפקיד שלי לפקח עליו ואני מבינה שאם יצא עליי להתקשר למשטרה. אני מבינה שאם לא אדוח למשטרה הערבות תחולט.

מר אזברגה מומחד ת.ז. 200824589 לאחר שהוזהר כחוק:

אני בן 27, אני עובד כעוזר נהג בחברת אנג'ל, אני עובד מהשעה 04:00 בבוקר עד השעה 08:00, בשאר היום אני נמצא בבית. אין לי עבר פלילי. אני מבין את משמעות הפיקוח ואם יפר את התנאים אני אתקשר למשטרה.

משיב לשאלות התובע:

אני בן דודו, אני אעזור לו ואשגיח עליו ואקח אחריות עליו. אני יודע מה מייחסים לו, זה לא מוצדק בכלל. נחקרתי בעבר במשטרה תוך כדי הגשת תלונה שהגשתי.

15. בשם לב לנתונים שפורטו בהחלטתי לרבות עניינם של מעורבים אחרים בפרשה , עברו שאינו מכביד, תוצאת המעשה שלא נסתיימה בפגיעה קשה, והוראות החיקוק שבחרה המאשימה לייחס לו תוך עמדתה הפורמלית כי "לא ניתן להוכיח כוונה" תוך איזון בין חומרת המעשה , מעצרו המאוחר, עברו הפלילי ועברו התעבורתי שאינו מבוטל, ולאחר ששמעתי את המפקחים המוצעים ומצאתי את התאמתם , רצינותם וסמכותם כלפי המשיב , מצאתי כאמור כי ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור כאלה שפגיעתם בחירותו של המשיב תהא פחותה .

16. לאור האמור לעיל הריני להורות כדלקמן :

המשיב ישהה במעצר בית מלא בבית דודיו בכתובת פינסקר 38 לוד.

א. על המשיב יפקחו לסירוגין הדודה הגב' אזברגה זינב ת.ז. 30780852 ובנה מר אזברגה מומחד ת.ז. 200824589.

ב. הפקדה בסך 10,000 ₪.

ג. התחייבות עצמית וצד ג' בסך 15,000 ₪.

ד. איסור יצירת קשר ישיר או עקיף עם מי מעדי התביעה והמעורבים בפרשה .

ה. פסילה מלהחזיק ברישיון נהיגה עד תום ההליכים . הרישיון יופקד במזכירות בית המשפט .

יובהר כי כל ההתחייבויות הכספיות הינם להבטחת תנאי השחרור וכן להבטחת התייצבות המשיב בבית המשפט בכל עת שיידרש.

המשיב והמפקחים מוזהרים בזאת, כי כל הפרה של תנאי השחרור עשויה לגרור אחריה את מעצרו המידי ואת חילוט הערבויות הכספיות .

ככל שלא יעמוד המשיב בתנאים שקבעתי, יעצר עד החלטה אחרת ויובא בפני השופט התורן מחר, 14.11.16 בשעה 09:00.

ניתנה היום, י"ב חשוון תשע"ז, 13 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.